המכללה האקדמית נתניה

הקריה האקדמית של השרון

0001135

מדור בחינות

לפני התחלת הבחינה אנא קרא בעיון את ההוראות ומלא את הפרטים בכתב יד ברור:

(שים לב, מחברות הבחינה נסרקות למאגר נתונים. יש להקפיד שלא לקפל / לתלוש / לכתוב בצבעים)

מרצה נכבד!
יש למלא את הציון ע"י השחרת המשבצות המתאימות, זאת בנוסף למילוי הציון במספר. במקביל יש לדאוג להעביר את טופס הציונים למדור בחינות.
מחברות המשך חייבות להיות מונחות בצורה עוקבת מתחת למחברת הראשית.

תאריך בדיקה _____

חתימת המרצה _____

ציון	אחדות	עשרות	מאות
	8	9	
1	☒	☒	☐
2	☐	☐	
3	☐	☐	
4	☐	☐	
5	☐	☐	
6	☐	☐	
7	☐	☐	
8	☐	☐	
9	☐	☐	
0	☐	☐	

שנה"ל – תש סה

סמסטר ב מועד א

ביה"ס משפטים קמס' הקורס 10-207-2

שם המרצה פרופ' סמואל אריס

שם הקורס דיני עונשין

מבחן _____ חלק _____

תאריך הבחינה 15.7.15

1. על הנבחן להבחן בחדר בו הינו רשום.
2. בהגיעך לאולם הבחינה – הנח ליד המפקח על הבחינה חפציך האישיים הכוללים: תיקים, ספרים, מחברות ורשימות שונות.
3. אסור להחזיק בהישג יד חומר הקשור לבחינה/לקורס אלא אם הותר הדבר בכתב על ידי המרצה ורק בהתאם למותר.
4. מסור למפקח על הבחינה, תעודת זהות או תעודת סטודנט בתוקף.
5. היציאה מאולמי הבחינות לכל מטרה שהיא אסורה בהחלט פרט לנשים בהריון ומי שברשותן אשור רפואי מתאים. נבחן היוצא ללא רשות לא יורשה לחזור ולהמשיך את הבחינה.
6. יש להשמע להוראות המשגיח, אסור לשוחח או לעזוב את המקום או את חדר הבחינה ללא קבלת רשות המשגיח. הפונה בשאלה או בבקשה ירים ידו.
7. תלמיד המקבל לידיו שאלון ואין בכוונתו להבחן, חובה עליו למלא פרטיו האישיים ע"ג המחברת. עזב התלמיד את האולם אחרי חלוקת השאלונים או לא מסר את מחברתו עד תום הבחינה או מסר מחברת ריקה דינו כדין נכשל.
8. קריאת השאלון מותרת רק לאחר קבלת רשות המשגיח.
9. יש לכתוב את התשובת בדיו, בכתב ברור ונקי על עמוד אחד של כל דף. אין לכתוב בשוליים. הכותב טיוטה יקדיש לה את הצד הימני של המחברת ואת ההעתקה הנקיה יכתוב בצד השמאלי. את הטיוטה יש למחוק בהעברת קו. אסור לתלוש דפים מן המחברת.
10. עבר הנבחן על תקנות הבחינות, תשלל ממנו הרשות להמשיך בבחינה ויועמד לדין משמעתי.
11. משך זמן הבחינה מצויין בראש השאלון. עם הודעת המפקח כי תם הזמן, על הנבחן להפסיק את הכתיבה, למסור את המחברת עם השאלון למשגיח ולצאת מאולם הבחינה.

בהצלחה

יש לסמן מעבר לקו המסומן משני צדי הדף.

יש לכתוב את הבחינה בעט (כחול / שחור) בלבד.

יאז אזכל לכתוב אסור אלא לפי הסרגל ושים לב!

טיוטה

ו) בסוגיה לפנינו מסרינן בטבירה של שותפות בה משורבים זוהר, נוגה, טמיר ומטי.

ההנחה מסובבות המקרה כי לפי פרק ד' בחוק דיני העונשין: "חבורת דיני הנזקין לפי מקום משיב הטבירה", הטבירות שבוצעה הן טבירות פנים לפי ס' ד בפרק זה. על כן, טרם אונתה את טבירות כתה הזיושם אונתה את סוג השותפות ולמה הענש לכל אחד מהשותפים לטבירה. - ניכר מן המקרה, כי

~~[illegible]~~

זוהר + נוגה + טמיר -

אשבה לטמ הכו

ו) בסיפור שלפנינו מסרים בטהרה של שותפות. במן הה דבק ישנו שונה טהרות". בה מעורבים: צהר, נעם, אמיר ומוטי. טרם אנחת את טהרות כתה הזושם אנחת את סוף השותפות ולפיה הטונש לכל אחד מהשותפים לטהרה. לפי הזומור בנתוני המקרה יש ראיות בצהר, נעם ואמיר כמבצעים בדיותיו לפי ס 29 (ב) לחוק העונשין. הם הצטיידו באלות ומוטות מברזל ומשל", יצאו בכוונה "לגמר אותם לגח", שעלו יחדיו ואין נקבה מינה כי כל אחד בידע את חלקו להשמת הפעולה (דגם משולם). לכל אחד מהמבצעים הייתה נתונה השיטה על הטהרה ולפי המשותפת מן הזומר כל אחד מהם השתיך למעגל הפנימי. היו שותפים מלאים – "בעטו בהם, ברכו עליהם" נכר כי היו שותפים מלאים (פסד מרדני), על כן תפרוש הפרקליטות להתיחס לשותפים ושותפים כאל אחד, אל מבצעים בדיותיו.

מנגד, תפרוש ההגנה לפרק את שותפות, בשל הטהרות הנעשות שאותן בידע בימים במהלך הרדיפה. ההגנה של אמיר וצהר תטען לטהרה שונה ונספת ס 34 (ג)(2), יכי לזו היה ניתן לבסות לפי המבחן האובייקטיבי. לפי אדם מן הישוב, לזו היה ניתן לבסות כי נעם יתרוץ על הרוש של אחד הנערים ויגרום שברות כפל של מכה. מנגד תטען התביעה, כי לפי המבחן האובייקטיבי, מאחר ואלה מן המקרה כי שותפות רצו "לגמר לגח" את שני הנערים, הצטיידו באלות ומוטות וכי כל אדם מן הישוב אשר היה מודע לכן היה צריך לצפות לתוצאות מסוג זה. על כן הפרקליטות תטמוך על כך כי שותפים בידע בפעולה (מרוש מלא). מוטי – אחריותו כמסיע נתונה לפי ס 31 לחוק העונשין – ניתן לטען לשני סוגים: סיוע פסיכולוגי – תומך בצהר, מיד בזו לעצור לו, נכח במקום ובכך העניקה מחווה מעודדת. סיוע פיזי – נכח במקום, חיכה שיסיימו את פעולתם, טהרה היסוד הינה טהרה מטרה (פסד פוליקרוב). יסוד מהבחינה של מסיע לפי השפט ברוניסלבה מחקה" יצירת תנאים לשם בידע הטהרה – עיגוי לפני בידע או בזמן בידע – במקרה דנן, לפני בידע ובמהלכו, בשל פעולתו של צהר חברו אשר נתן לו משקה שרשיוני נשלל הגז והסיע מוטי את שותפיו. יסוד נפשי של סיוע: הוכחת מטרה, מודעות לכך שהטהרה מסוכנת. ההגנה תטען כי מוטי עצר לחברו, לא ידע על פעולתם המתוכננת, אשר במידה והיה משתף לא היה נחלש לעצרו של

1) הסוגיה שלפנינו עוסקת בעבירה של שותפות. במערה דנן יש שלוש עבירות. הם מתרבים: זוהר, נועם, עמית ומוטי. עם גילתה את עבירות הזיוף אנשת את סוד השותפות ונטה האנשי היוצל על כל אחד מהשותפים לעבירה לפי הזמור בגמרא במערה כי זוהר, עמית ונועם מבצעים בצוותא לפי ס' 29(ג) לחוק עונשין. הבעיה בזוהר, מוטי מברגע ומעל. הכו, בעטו ודחפו, וגזלו במערה "לגמרי לרחב" את הנערים שגדאמם צרה שובניים לעבר ביתו של זוהר. פעם יחד, וגם נפרה מינה כי כל אחד בידע את חלקו להשגת הפעולה (דנ"פ משולם). לכל אחד מהשותפים היתה שיטה מלאה על הבעיה, אם ניכר כי היתה שיטה מלאה על הבעיה, אם לפי המשמעות, ניתן לשיכם למעגל הפנימי. שותפים מלאים (פסד מרבי). בעלו כגון אחד ויש לחלוקים כמבצעים בצוותא (משולם, עפ"ם פלוני). על כן העונש הוא מלא.

~~[illegible]~~ אולם, ~~[illegible]~~ הפרקליטות ~~[illegible]~~ (ושלום תב' גל בגלל הבגד בבקשה) מוטי. מנגד הטעם הפרקליטות ותפעל שות חברת המודעות (עפ"ם זעירים) - לפי פרופ' פלר הכרחת של אדם רגישה לסיד התנהגותו וקיום נסיבות והמודעות הזוופפות אותה. זאת נדרש בסיוע הוכחה כי המסיע התכוון לכך שהמבצע העקרי יבצע לבקשתם את כוונתו. בנוסף הטעם כי כמבוקשה ממנו להבין את מטרתם, בשל ~~[illegible]~~ החברות עם זוהר, ולעזם אלימות של הנשוכה עם אולי ומוטי מבוגר, על כן בפה בהסתברות רבה לוודאי להתרחשות הפעולה. כדי להוכיח מטרה ניתן לחילוקין להעבר "בהלכת הצפיות" - הסתברות גבוהה לכך שהתנהגותו גבוהה תרומה מודעות גו שעולה שכנגד מטרה לסיע לו (על פי פוגר), על עבירה גו (עבירות החבלה בחבלה מחמירה והגניבה) ינתן לו כמתבצע העונש הקבוע בחוק - בעבירה לפי ס' 32 לחוק העונשין - אנש על ס"ק. מגזה

ניתוח העבירות: ס' 329 - "העושה אחת מאלה בכוונה להטיל בזולתו נכות או מום, או לגרום לו חבלה המורה, דינו מאסר עשרים שנה" - עבירת מגזה. יסוד עובדתי - לפי עז כ' - הגרים הן במעשה והן במחדל, נסיבה - אדם, מגזה - חבלה חמורה. רשס עובדתי - אולמלי הנעשמים הכו, בעצרת הזולבינים לא היה נגרם לנעדים הנכה. ~~[illegible]~~ במערה דנן מדבר בריבוי גרמים - כלומר כל מכה לאחר השתבשה סיבה עקרית המגזה. לפי פרופ' פלר - מבחן הדיות, הגרם כי בהתנהגות של אחד מהם כדי להביא לקיום המגזה. הפרקליטות מיצגת במבחן זה (בדגש עפ"ם) ומדגישה גרמים משמעים: שלושת הגרמים במצבור גרמו למגזה. פעמו יחד בכוונת לגרום המטרה. מנגד הטעם ההגנה לגרמים חלופיים כי רק אחד גרם למגזה והשאר יואשמו בניסיון. רשס משפטי: מבחן בפועל - אובייקטיבי וסובייקטיבי - הנעשה בדיך לבפועל את ~~[illegible]~~ המגזה ולגי הרפה. על כן הטעם הפרקליטות כי ניתן היה לבפועל לענן מסוך בה בשל הבנ"ד

ונתישבתם למען קיום הסכירה. יסוד נפשי: רציה השרתי ס 30(א) - מודעת לטיב המעשה, נסיבות, ודרוש התנאה. היה במוחם מטרה, הבטיחו במוטר, כל אחד היה מודע למטרה. על כן היסוד הנפשי מתקיים אצל הנאשמים. מטרה + מודעות שפועלים בצוותא, על כן, על הרחבה שגרם נעם בקבוצ לאחד מן הנעדרים כאשר חרט על כאשר יראו בכולם אשמים בסכירות אלו פעמים (אחד לעבר אז ולעבר ב' פעמים). בעת אורן בסכירות הגניבה - ס 383 - (א) "אדם אונס" דבר גם הוא (ו) נעשו ונעשו דברים לחנוק. ניהי התנהגות על דרך המעשה. כלומר סכירת הגנבות שלא ידעו אותה. לפי האלה מן המרדה נעם מכסו של אחד הנעדרים שטרות של 200.

יסוד מבדתי: הגונב - התנהגות. נסיבה: רגת שטרות מאחד הנעדרים. יסוד נפשי: רציה הכרתי לפי ס 30 - מודעות לטיב ההתנהגות ונסיבות - על כן הפרקליטות טענה כי הם היו מודעים לכל תרחיש מסכם המטרה "ללמד אותם לקח", לא תיאומו ציפיה להסכר וכל הנראה, גניבה אלה קרנה אחד עם מטרותם. מנגד ההגנה טענה, כי לא שיתף אותם בתכנונו (אך נדמתי טענה חלשה, בגלל בצוותא). על כן, לטענות דמי שנשתם יחשמו בסכירות המיוחסות להם בשל בגופם בצוותא. ומוטי המסיע יבל מחציה מהמעשה המלוה אותו יקבלו - נעם, צהר וסמיה.

(מחקתי חצי משפט מהקל הקודם לכן לה 2 שם)

2) נתבקשתי לבחון האם יפסל נעם מאסר על תנאי, לפי מטרת הגבלה. נעם הורשע בסכירת גניבה (מכוון בלא כשרות פליל). בי המ"ש רשאי להורות על הפעלת מאסר לה לפי ס 52 לחוק העונשין, הנאשם עבר אותה סכירה. על כן לפי נתונות היסוד המבדתי של סכירת הגניבה לעניין - ס 383 ועל היסוד המבדתי של ס 30 לחוק כרטיס חיוב - (ו) הנוסף אז המחזיק כרטיס חיוב שנגנב בהסכמת הלקוח, דינו מאסר שלוש שנים - סכירה הגנבות. הפרקליטות טענה שמפאת הרשעת ילדי בסכירה נוספת, אשר לה יסודות מבדתיים לה, עם בי המ"ש לצוות על הפעלת מאסר על תנאי ס 52 לחוק. מנגד ההגנה טענה (בשם נעם) שאין להפעילו, משום שהמאסר על תנאי נגרס בדין גניבת כרטיס חיוב בלבד, אשר אין עבר בפועל - בעבר. יטען כי ישנו שוני מהותי ביסוד המבדתי - כאן אנו כרטיס אשראי ובמקרה השני - מצומן וכי אין להתעניש על עבירות דומות. הפרקליטות תרגיש את פסק הדין, מדובר במקרה מבדתי מרמתי, המגנת את לשון העבירות והיסודות הטכניים בלבד אך התנתקות מהיסוד הנפשי. בדומה והיסודות המבדתיים לה יש להפעיל את התנאי, לפי השאפה לנגזרת - אם עבירה אחד מכילה יסודות אז, אם העבירה השניה לה כולל יסודות אלה ובה יחשב לבהות מעשים. על כן, הישם הפרקליטות לפי מדרגו, את הענין שכרטיס אשראי לה חלק מהעבירה הקודמת בה הרשע נעם (ראה הפניה לס 383 (א)(ו)), כלל הפרשנות המוכר יפה למקרה לה - "השם כולל את

התלך. משך, יתצור ויטמן נעשה כי אין להפעיל אדם מאוסר על תעוי משום שבעביה השניה תסר היסוד המבוי בראשונה. מנגד בטמן הפרקיטור לפי פסק מסלגי: לפי מבחן מהותי-ענייני של שכל ישר וזו טבעי פרטני שההשטה היאוה היא בין היסודות העבירה המתרימים אבל הנאשם (אנה בשניה). מסיק ובטמן, כי לעשה ניתנה הנדמנות ורשה בחירתו לשרה לסורו ולענוב - יש להפעיל נגדו מאוסר על תעוי. לפי פסק גיטמן, הפרשנות שניתנה לתפיסה בו מבקשת לטוע בראיה זות אותו סוג התנהגות שהמנשה הדומה בירשה. על כן, על אף האבדה כי הענבה היא ענבה כרטיס חיוב, הרי שהפעל מאוסר על תעוי, ההנחה כי בון ס 383 (ג)(1) בסעיף 16 לחוק כרטיסי חיוב, רובץ כי עבירת הענבה שהוושם בה במקרנו תפעיל לבדה. על כן, לטעמי דעתי בהנחה ובהמ"ש יקבע כי היסודות העובדתיים בעבירה השניה היא הרחבה, יופעל מאוסר על תעוי כנגד רונן.

25

ב) בסעיף לפנינו עסקינן בעבירת נסיון רבח לפי ס 305 לחוק העונשין נגד רונן. נתעת העבירה: נסיון לרבח: "העשה" אחר מעלה דינו מאוסר עשרים שנה - הוא מנסה שלא כדין לגרום למות של אדם" - עבירה תנאית. היסוד העובדתי בעבירות נסיון נבחן כאשר - "מעשה שאין בו הכנה בלבד" - כלומר יכולנו משלב ההכנה. כאשר בהמ"ש רובץ שהותחל בביצוע (פסק סריס), נ"ן לזהיר שהיסוד העובדתי מתקיים. "שם לכך במקרה" דנן, שרונן ביצע בגושתו עבירת חנק עד שלא יכלה להתנגד מולו. יסוד נפשי של הנסיון - מכוון - מודעות לטיב המעשה, לנסיבות ולהתרחשות התוצאה. לפי המקרה, היתה לרונן מחשבה פלילית, נכנס למצב של דיכאון, היה מוכן למעשי וקרות התוצאה. ההגנה מנגד בטען כי לפי תוך הכשרת הדיונית ס סדר - 1ח (סדפ) נ-נדקת כשרות בנמן מעשה, בטמן לדחף לזוו בר כיבוש (בהנחה כי יעלה מן העובדות שהדיכאון הקשה נבע ממחלה), וכי היה מוכן למעשיו, אך לא יכל להמנע ממעשה. (בעיני טעה חלשה) בכל העבירה התוכנית הפרקיטור תבדיק רכס עובדתי - אולמלא בביצוע החנקה של רונן באשתו ובילדיו שחשב שהיא מתה, לא היתה רוצחת אותה כן. רכס משפטי: מבחן הצפוי: בשה ואלו תכנן לרצות את אשתו ולאחר מכן להתאבד. בעבירת ניסיון צריך לבדוק מטרה לביצוע עבירה. אלא מן המקרה כי מסיבתו היתה אחרת לטון: "חש כי אין טעם לחיין, החליט לשים קץ לחיי

אשתו". רכיב חפצי - חפץ בעל ערך לבן אוותה ואיר עדמו. [illegible]

מיוהדת, הרצון לשים קץ לחיי ולאשתו. לפי חנקה שבאמבדה - חוצאין!
הטרטור שאדם מתכוון אליהן (פס' דרוט - ההגנה תנסה לסתיר חנקה
גם, אוך הפרקליטות תדגיש את העדיפה כי רצה במותה והיה עד
למעבר ופעולתו. בנוסף הלכת צפיות - אם אדם רואה מרחוק את התרחשות
התאונה (ס' 32 ב'). מנגד תטען ההגנה לחרטה לפי ס' 28 -
לפי הגישה המבמבמת - נוכח ממוסר, מבפון. גישה מרחיקה - לזו משנה
את כעל ערך בחד משמעי מבפון. איך מנגד, תדגיש הפרקליטות
כי רוצן קיבל את הפעולה לרצח - הוא לא בלחה (חשב שמתה בשל
איבוד הכרתה), על כן יש להחיל עליו אונש מלא בגין העבירה
בשל השלמת הפעולה.

אין בסיס 72 ס'.
ע"ה הנאשם הי'
ע"ה הסנגורת.

30/30

המכללה האקדמית נתניה המכללה האקדמית נתניה

המכללה האקדמית נתניה המכללה האקדמית נתניה

המכללה האקדמית נהריה המכללה האקדמית נהריה

המחלקה האקדמית והגיה המחלקה האקדמית והגיה

המחלקה האקדמית ותיק

המכללה האקדמית יהוד המכללה האקדמית כרמיאל המכללה